BS"D

בית מדרש בוקר-קהילת ניצנים

The image of G-d in Halacha, Hashkafah and the American constitution.

שי פינקלשטיין
רב קהילת ניצנים

Bereshit 1:28

כז הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ

27 And God created Man in his image,
in the image of God He created him;

Pirkai Avot 3:18

[יח] הוּא הָיָה אוֹמֵר: חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם; חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: „כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם."[1] חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם; חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: „בָּנִים אַתֶּם לַיהוה אֱלֹהֵיכֶם."[2] חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה; חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם, שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה, שֶׁנֶּאֱמַר: „כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ."[3]

[18] *He used to say: Beloved is man, for he was created in God's image; it is indicative of a greater love that it was made known to him that he was created in God's image, as it is said: 'For in the image of God He made man.'*[1] *Beloved are the people Israel, for they are described as children of the Omnipresent; it is indicative of a greater love that it was made known to them that they are described as children of the Omnipresent, as it is said: 'You are children to* HASHEM *Your God.'*[2] *Beloved are the people Israel, for a cherished utensil was given to them; it is indicative of a greater love that it was made known to them that they were given a cherished utensil, as it is said: 'For I have given you a good teaching; do not forsake My Torah.'*[3]

Megila 10b

וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן – **And R' Yochanan said:** מַאי דִּכְתִיב: – **What is** the meaning of **that which is written:** „וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה" – ***And one did not come near the other all night.***[74] בִּקְשׁוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרַת לוֹמַר שִׁירָה – **The ministering angels wanted to recite a song** of praise when the Egyptians were drowning in the Red Sea. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – However, **the Holy One, Blessed is He, exclaimed:** מַעֲשֵׂה יָדַי טוֹבְעִין בַּיָּם וְאַתֶּם אוֹמְרִים שִׁירָה – **My handiwork is drowning in the sea, and you recite a song** of praise?! This proves that God does not rejoice at the downfall of the wicked. If so, what is the meaning of the passage cited above: *He will rejoice to harm you*?

בית הלשכה בשרה

חכמינו הורונו: "חביב אדם שנברא בצלם" (אבות ג, יד). ערך יסוד זה שבעולמה של יהדות הוא הוא התשתית, לב ליבו של עקרון חירות האדם. חביבותה של חירות כל יחיד ויחיד, של חופש כל אדם באשר הוא אדם, ממנה פינה וממנה יתד לחביבותם של חירות הביטוי וחופש ההפגנה. מתוך מכלול החירויות שאנו מצווים על שמירתן, ההגנה הראשית והראשונית היא זכותו של היחיד הבודד וה'אפור', שהרבים, לעתים קרובות, אדישים כלפיו, והוא נשכח במאבקו, שלא תישלל חירותו ושלא ייפגע חופשו. שמירת זכות זו קודמת - ובבחינת תנאי בל-יעבור - לזכות חירות הביטוי של היוצר והאמן ולחופש ההפגנה של בעלי דעה פוליטית והשקפת עולם, שהציבור חש בקיומם ועוקב אחר פעילותם ולא ייתן להם להישחק מהעין הרואה ולהיעלם מהיד הכותבת. חביב אדם שנברא בצלם - כל אדם, כקטן כגדול, כנעלם וכמפורסם; ועל מכלול זכויותיו מצווים אנו להגן ולשמור, ואף אם סולדים אנו ממעשים שעשה. ומכל שכן, אם מעשים אלה רק מיוחסים לו, וטרם נקבע בדין שאכן עבר אותם, כפי שכך הוא בסוגיית שמירת חירות האדם ממעצרו בטרם משפט.

בעולמה של יהדות, המקור ל**זכויות** האדם, על גווניהן ופרטיהן, יסודו ברעיון היסוד של בריאת האדם בצלם אלוקים; ומכוחו של רעיון יסוד זה גופו, מדובר גם - ואולי בראש ובראשונה - על **חובות** האדם, שכשם שכבוד האדם וחירותו **זכות** הן, כך כבוד האדם וחירותו **חובה** הן. לשון אחרת. איסור הפגיעה בכבוד האדם וחירותו אינה רק זכותו של האדם לכבודו ולחירותו, אלא גם חובתו, היינו **מצווה** הוא האדם, **וחייב** הוא, שלא לפגוע גם בכבוד האדם של **עצמו** ובחירות של **עצמו**, כי הוא מצווה לשמור על צלם האלוקים של עצמו.

בעולמה של הדמוקרטיה המערבית זכויות האדם יסודן בעיקרון של האוטונומיה של הפרט, בזכותו למימוש עצמי, בSelf Determination-.

גם בתיאוריה זו זכויות האדם אינן בלתי מוגבלות אלא תחומים וגבולות של איסור וחובה יש להן. אך תחומים וגבולות אלה מקורם בצורך לאזן, במקרה של התנגשות, בין זכויותיו של ראובן לזכויותיו של שמעון, או בין זכויותיו של הפרט ובין זכויותיו של הכלל (בתור ציבור, מדינה וכיוצא באלה). מכוח איזון זה חובה עליי שלא לפגוע בזולת וחובה עליי להגן על המדינה; זכותו של הזולת והאינטרס המוצדק של המדינה, לדרוש זאת ולחייב אותי בכך. כך מוסברת, דרך משל, בפסיקה של ארצות-הברית החובה שלא להענות, במקרים מסוימים, לבקשתו של החולה המסרב לקבל טיפול רפואי, או האיסור לסייע לפלוני להתאבד, גם אם פלוני מבקש זאת, בנימוק של Compelling State Interest **לשמירה על חיי אדם, ומניעת התאבדות**[10]. במשפט העברי, אין כאן איזון בין אינטרסים וזכויות, אלא מכוח עקרון היסוד של **בצלם אלוקים עשה את האדם**, נובעת **זכותו** של האדם לחיות **וחובתו** של האדם לחיות, ושתיהן - גם הזכות וגם החובה - כדי לשמור על צלם האלוקים של האדם. ואולי נכון אף יהיה לומר שבראשית הייתה החובה לחיות, השמירה על החיים, "וחי בהם"[11], "ונשמרתם מאד לנפשותיכם"[12], ומחובה זו נובעת זכותו של האדם לשמירת החיים, בריאותו וכיוצא באלה[13].

Bereshit Rabba 27

תּוֹלְדוֹת. צ"בֶּן עַזַּאי אוֹמֵר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם, זֶה כְּלָל גָּדוֹל בַּתּוֹרָה. צ"ר' עֲקִיבָא אוֹמֵר (ויקרא יט יח) וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ זֶה כְּלָל גָּדוֹל בַּתּוֹרָה, שֶׁלֹּא תֹּאמַר הוֹאִיל וְנִתְבַּזֵּיתִי יִתְבַּזֶּה חֲבֵרִי עִמִּי הוֹאִיל וְנִתְקַלַּלְתִּי יִתְקַלֵּל חֲבֵרִי עִמִּי. אָמַר ר' תַּנְחוּמָא אִם עָשִׂיתָ כֵּן דַּע לְמִי אַתָּה מְבַזֶּה, בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ.

Berachot 19b

Rashi

הכי גמי לתוריתא הוא: כל מילי דרבנן וכו'. והכי קאמר להו דבר שהוא מדברי סופרים נדחה מפני כבוד הבריות וקרי ליה ל"ת משום דלכתיב לא תסור. ותקע קשיא להו לתוריתא הוא. רבנן מתלוה ליקרייהו לעבור על דבריהם היכא דליכא כבוד הבריות כגון לטלטל בשבת מבנים של בית הכסא לקטע (שבת דף פח:) לו מי שנפסקה זיתים עליתו בכרמלית לא הניכר להם עליתו שם וליכנס לבית עלוס (ממחת דף מח:): והוא בבית [illegible]

גְּדוֹל כָּבוד הַבְּרִיּות – **Come, hear** the following Baraisa: **תָּא שְׁמַע** – The value of **HUMAN DIGNITY IS SO GREAT** **שֶׁדּוֹחֶה [אֶת] לֹא תַּעֲשֶׂה שֶׁבַּתּוֹרָה** – **THAT IT SUPERSEDES** even **A NEGATIVE COMMANDMENT OF THE TORAH.**[22] **וְאַמַּאי** – **Now why** is this so; how could human dignity take precedence over a Torah prohibition? **לֵימָא ,,אֵין חָכְמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֵצָה לְנֶגֶד ה' ''** – **Let us** rather **have said** that ***"there is no*** value to ***wisdom or understanding or counsel*** when weighed ***against*** the honor of ***Hashem"***! – ? –

The Gemara resolves the difficulty:

תִּרְגְּמָהּ רַב בַּר שַׁבָּא קַמֵּיהּ דְּרַב כַּהֲנָא בְּלָאו ד',,לא תָּסוּר'' – **Rav bar Shabba, while** sitting **before Rav Kahana, interpreted [the Baraisa]** as referring, not to Biblical prohibitions, but rather **to the prohibition of** flouting Rabbinic authority, which is contained in the verse:[23] ***You shall not deviate*** *from the*

מדעת ישנו נשנו שנאלה

כבוד האדם פירושו שלא לבייש ולבזות את צלם האלוקים שבאדם. ודוק: לא כל פגיעה בכבוד האדם כלולה היא במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. דרך משל, פגיעה בכבודו של אדם מכובד, שראוי הוא, לפי מעמדו, לשבת במקום בו יושבים בני מעמדו, ולא בין פשוטי עם, יכול שפוגעת היא בכבודו מבחינה חברתית (אם אכן כך הוא!), אך אין בכך משום ביזוי וביוש צלם האלוקים שבו, ואין "פגיעה" כגון זו כלולה כל עיקר במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו[16]. על פגיעה שיש בה משום

ביזוי וביוש צלם האלוקים שבאדם, כגון עריכת חיפוש בגופו והפשטת לבושו של אדם ברבים, מצאנו הקפדה יתרה בעולמה של הלכה; ולא זו בלבד אלא בכגון דא עדיף שלא לביישו ולבזותו ברבים אף אם הוא עובר על איסור הלכתי, לדעת הכול באיסור שהוא מדרבנן, ולפי מקצת דעות - אף באיסור שהוא מדין תורה. במקרה כגון זה, עדיף שלפי שעה... יעבור את האיסור ובלבד שלא לבייש ולבזות את צלם האלוקים שלו כאדם. ביזוי וביוש אלה מותרים הם רק כאשר נועדו לתכלית ראויה, משמדובר בחשד של עבירת פלילית, שיש למונעה או לגלותה, ובמידה שאינה עולה על הנדרש; הכול לפי נסיבות כל מקרה ומקרה - כגון מטרת עריכתו של החיפוש, טיבה של העבירה בה הוא נחשד, קיומה של שעת חירום, ההצדקה לעריכתו של החיפוש, אופן עריכתו, מקום עריכתו וכיוצא באלה.

replace a judge, everyone moves to a new position.[20]

The Gemara asks:

וְלִימָא לֵיהּ – But let someone say [to the others] in complaint, עַד הַאִידָּנָא הֲוָה יָתֵיבְנָא קַרִישָׁא – "Until today I was sitting at the head of the row; הַשְׁתָּא מוֹתְבִיתוּ לִי בְּדַנְבֵי – now you are placing me at the end!"[21]

Abaye answers:

אָמַר אַבָּיֵי – Abaye said: דְּאָמְרֵי לֵיהּ הָכִי – They can tell him the following Mishnah in response: הֱוֵי זָנָב לָאֲרָיוֹת וְאַל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים – BE A TAIL TO LIONS RATHER THAN A HEAD TO FOXES.[22]

Mishnah This Mishnah continues the description of a trial for a capital case:

כֵּיצַד מְאַיְּמִין אֶת הָעֵדִים עַל עֵידֵי נְפָשׁוֹת – How would they admonish the witnesses[23] about their testimony in capital cases? הָיוּ מַכְנִיסִין אוֹתָן וּמְאַיְּמִין עֲלֵיהֶן – They would admit them and admonish them saying: שֶׁמָּא תֹּאמְרוּ מַאוּמָד וּמִשְׁמוּעָה – Perhaps you will say your testimony based on conjecture or hearsay,[24] עֵד מִפִּי עֵד – or as a witness repeating testimony from [another] witness, וּמִפִּי אָדָם נֶאֱמָן – even though that other witness is a trustworthy person.[25] שֶׁמָּא אֵי אַתֶּם יוֹדְעִין שֶׁסּוֹפֵנוּ לִבְדּוֹק אֶתְכֶם בִּדְרִישָׁה וּבַחֲקִירָה – Perhaps you do not realize that we will eventually examine you with inquiries and questions.[26] הֲוֵי יוֹדְעִין שֶׁלֹּא כְּדִינֵי מָמוֹנוֹת – Know that capital cases are not like monetary cases: דִּינֵי מָמוֹנוֹת אָדָם נוֹתֵן מָמוֹן וּמִתְכַּפֵּר לוֹ – In monetary cases, a person may pay back the money he unjustly caused someone to lose and receive atonement; דִּינֵי נְפָשׁוֹת דָּמוֹ וְדַם זַרְעוֹתָיו תְּלוּיִין בּוֹ עַד סוֹף הָעוֹלָם – but in capital cases, the blood [of the accused] and the blood of his descendants are [the witness'] responsibility until eternity.[27] שֶׁכֵּן מָצִינוּ בְּקַיִן שֶׁהָרַג אֶת אָחִיו – For so we find with Cain who killed his brother, שֶׁנֶּאֱמַר ,,דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים'' – as it is stated:[28] *The bloods of your brother cry out.* אֵינוֹ אוֹמֵר דַּם אָחִיךָ – It does not say the "blood" of your brother, ''אֶלָּא ,,דְּמֵי אָחִיךָ – but the *bloods of your brother,* which implies that Cain was responsible for דָּמוֹ וְדַם זַרְעוֹתָיו – his brother's blood and the blood of his descendants.

The Mishnah interjects another interpretation of the previous verse:

דָּבָר אַחֵר – Alternatively, ''דְּמֵי אָחִיךָ ,, – *the bloods of your brother* teaches שֶׁהָיָה דָּמוֹ מוּשְׁלָךְ עַל הָעֵצִים וְעַל הָאֲבָנִים – that his blood was spattered over the trees and stones.[29]

The Mishnah resumes its narrative of the admonishment given to the witnesses:

לְפִיכָךְ נִבְרָא אָדָם יְחִידִי – Therefore was man created singly, לְלַמֶּדְךָ שֶׁכָּל הַמְאַבֵּד נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל – to teach you that whoever destroys a single life from Israel מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִילּוּ אִיבֵּד עוֹלָם מָלֵא – is considered by Scripture as if he had destroyed an entire world; וְכָל הַמְקַיֵּים נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל – and that whoever preserves a single life from Israel מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִילּוּ קִיֵּים עוֹלָם מָלֵא – is considered by Scripture as if he had preserved an entire world.[30]

The Mishnah again interjects, with alternative reasons why man was created singly:

וּמִפְּנֵי שְׁלוֹם הַבְּרִיּוֹת – Also for the sake of peace among people, שֶׁלֹּא יֹאמַר אָדָם לַחֲבֵירוֹ אַבָּא גָּדוֹל מֵאָבִיךָ – so that no man should be able to say to his fellow, "[My] father was greater than your father."[31] וְשֶׁלֹּא יְהוּ הַמִּינִים אוֹמְרִים הַרְבֵּה רְשׁוּיוֹת בַּשָּׁמַיִם – And so that heretics should have no reason to say that there are many powers in the heavens.[32] וּלְהַגִּיד גְּדוּלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – And to teach the greatness of the Holy One, Blessed is He: שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ כַּמָּה מַטְבְּעוֹת בְּחוֹתָם אֶחָד – For a man mints many coins from one mold, כּוּלָּן דּוֹמִין זֶה לָזֶה – and they are all similar to one another; וּמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – but the King of kings, the Holy One, Blessed is He, טָבַע כָּל אָדָם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן – minted all men from the mold of Adam, וְאֵין אֶחָד מֵהֶן – and not one of them is like his fellow man.[33] לְפִיכָךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיָּיב לוֹמַר בִּשְׁבִילִי נִבְרָא הָעוֹלָם – דּוֹמֶה לַחֲבֵירוֹ

NOTES

20. The Mishnah states that the person added from the congregation does not simply take the seat of the disciple he replaces. Rather, he takes the last seat in the third row, with all the other disciples moving up one seat (*Rashi,* see notes 4 and 5 above).

21. Literally: tail. For example, the disciple who had previously been sitting at the beginning of the third row would move to the end of the second row. This is apparently a disservice to him.

22. *Avos* 4:15. This Mishnah teaches that it is preferable to be the least distinguished member of an elite group than to be the most distinguished member of a lesser group.

23. Literally: how would they put fear into the witnesses. When witnesses would come to court to testify that someone transgressed a capital offense, they would be admonished in order to discourage them from testifying falsely (see *Rashi; Rambam Hil. Sanhedrin* 12:1-3; see also *Tos. Yom Tov*). [A similar procedure is required even in monetary cases, as explained in the Mishnah above (29a).]

24. [The witnesses are asked if their testimony is based on any of the following technicalities that would disqualify it.] The Gemara will give an example of testimony from conjecture. Testimony from hearsay occurs when it is widely accepted that the accused committed the alleged act, and the witnesses assume that so widespread a rumor must be true (*Yad Ramah*). Neither type of testimony is valid.

25. For their testimony to be valid, the witnesses must have seen the offense on their own, not heard about it from

26. I.e. perhaps you came with the intention of testifying falsely, and you are unaware of the rigorous investigation you will undergo before your testimony is accepted (*Yad Ramah*). [See the Mishnah on 40a for the laws of דְּרִישָׁה וְחֲקִירָה.]

27. A false witness is held responsible for the blood of his victim and of all the victim's descendants who would have been born had he not been unjustly executed (see *Maharsha*).

28. *Genesis* 4:10.

29. [The Gemara will explain this below (37b).] This alternative exposition was not told to the witnesses, because the fact that there is another interpretation would negate the impact of the previous exposition, which emphasized their terrible responsibility for false testimony. Rather, it is merely an interjection by the Tanna (*Yad Ramah*).

30. This is so because Adam fathered the entire world (*Rashi*). [Therefore, since the potential and worth of each individual is immense, the responsibility for wrongly causing someone's execution is very great.]

31. [Since all men are descended from the same ancestor – Adam – no one can reasonably claim that his ancestry is inherently superior to another's.]

32. Had several men been initially created, heretics would cite these separate creations as evidence that there are many powers, each of which created its own first man (*Rashi*).

27. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ׀ אֶת־הָאָדָם 27. So God created Man in a form worthy of Himself, in a form

degradation, but rather a raising and elevation of all earthly material elements into the sphere of free-willed moral God-serving purposes. The whole world bows willingly to pure God-serving Man. But if Man misuses his position, if he does not approach the world as אדם, as the representative of God, but in his own power of mastery, then animals too, do not willingly bow their neck to him. את שהוא בצלמנו כדמותנו וירדו, את שאינו בצלמנו כדמותנו וְיֵרְדוּ, זכו וירדו, לא זכו וְיֵרְדוּ, so our sages teach. For רדה is not כבש, רדה is only the relation of a ruler to the people, which indeed is only a conditional one. כבש is a different relation, which in v. 28 specialises the relationship of Man to the lifeless earth. We meet the word כבש in כבש the ramp of the altar, on which our sages say דרך כבושה, "downtrodden", and in כבשן the furnace, in which the things that are thrown into it, are completely demolished and changed. So that כבש means forcibly trodden down so that it can not arise, to completely force or change and reform something in its innermost nature. This calling, to impress *his* stamp on a thing, to change it completely to his "thing", Man is given only over lifeless Nature, things that belong to that, are to be material and means for him to carry out his ideas. כבשן is at the root of human art, the great calcinating furnace which reduces and produces the raw materials of the earth in quite changed forms. That is why it differentiates so clearly in v. 28: מלאו את הארץ וכבשוה, ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגו'. For originally, (during the first 1526 years I.L.) Man was not allowed to kill living creatures! So that God spake: Let Us make an Adam in a form worthy of Us, as is commensurate with being in Our likeness, and they shall rule over the fish of the sea, and the birds of the heaven and over the whole earth, and all the creeping things that move on the earth. As ובכל הארץ is interposed in the list of the living creatures, and ובכל הרמש only follows after it, it seems that Man's dominion over the small creeping animals is to be taken only as being in consequence of his dominating the whole world. And as a matter of fact Man only exercises dominion over the lower animals by destroying them, or driving them away from every spot on the earth that he demands for his dominion.

V. 27. ויברא א' את האדם בצלמו. This sentence repeated again and again, that the mortal frame of Man is one which is worthy of God and commensurate with the godly calling of Man, shows what definite value the Torah lays on recognition of the godlike dignity of the human body. And actually the whole Torah rests primarily on making the body holy. The whole mortality of human beings rests on the fact that the human body, with all its urges, forces and organs, was formed commensurately with the godly calling of Man, and is to be kept holy and dedicated exclusively to

בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃

worthy of God did He create him; male and female created He them.

28. וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־

28. And God blessed them, and God spake unto them: Be fruitful and multiply yourself and fill the earth and subdue it and have

that godly calling. Nothing digs the grave of the moral calling of Man more effectively than the erroneous conception which cleaves asunder the nature of Man; only recognising godlike dignity in the spirit, directs the spirit to elevate itself to the heights, and in mind and thought to soar upwards to a higher sphere, but leaves the body to unbridled licence, animal-like, nay lower than animal, to indulge in all the smut of sensuality. More, reckons the higher and highest genius and briliance of the mind as the greater permit for the moral degeneration of the body. Not so is Man's calling as designated by God. There, keeping the body holy is the foundation of all ennoblement of the spirit, and the preparatory condition for all spiritual greatness; and the higher spiritual and mental greatness is reached, the more serious are the demands made for the control and dedication of the body. The bond of God with Israel to rebuild a purer mankind begins with Mila, dedicating the body to God. A whole list of God's commands have the definitely expressed purpose of begetting, feeding, and keeping the *body* pure and fit for the spiritual, mental and moral likeness of God in Man, that he remains a צלם א' and does not become טמא, שקץ and תועבה.

זכר ונקבה ברא אתם. Although all living creatures were created in both sexes, this is only stressed at human beings to lay down the fact that both sexes were created equally directly by God, and in equal likeness to Him. An equality which is also quite specially pregnantly expressed by the transition from the singular to the plural אותו to אותם. The one Adam-creature in the likeness of God is presented in two sexes, which only both together form the complete conception "Adam". — זכר, from זכר to remember, related to סכר, סגר, — the spiritual "keeper" of godliness, and of human traditions. The male sex forms the perpetuators, the links of the chain of traditions. נקבה — from נקב to determine, decide, fix — the "fixed" one (construction similar to גזלה, גנבה from גזל, גנב); it is only in conjunction with the man and in joining his efforts that woman finds the decision for the particular direction and the particular sphere in which she is to carry out her share in the common joint mission of mankind. The man *chooses* his own profession, the woman *receives* it in joining a husband.

V. 28. God blessed both of them, and to both of them He gave the command to fulfil the mission of mankind on earth. Whereas above,

We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness.--That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, --That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to effect their Safety and Happiness. Prudence, indeed, will dictate that Governments long established should not be changed for light and transient causes; and accordingly all experience hath shewn, that mankind are more disposed to suffer, while evils are sufferable, than to right themselves by abolishing the forms to which they are accustomed. But when a long train of abuses and usurpations, pursuing invariably the same Object evinces a design to reduce them under absolute Despotism, it is their right, it is their duty, to throw off such Government, and to provide new Guards for their future security.--Such has been the patient sufferance of these Colonies; and such is now the necessity which constrains them to alter their former Systems of Government. The history of the present King of Great Britain is a history of repeated injuries and usurpations, all having in direct object the establishment of an absolute Tyranny over these States. To prove this, let Facts be submitted to a candid world.